

J. H. VAN PIGGELEN

1963 - 1964

C

C

Aan de Tweede Kamer Commissie voor de B.V.D.

afgekeurd
nu

Utrecht, 31 oktober 1963.

Mijne Heren.

Gerne zou ik door Uw Commissie gehoord willen worden,
daar ik mij geheel ten onrechte, voel benadeeld door de
Binnenlandse Veiligheids Dienst. Mondeling zal ik bereid zijn
daartoe alle gegevens te verstrekken.

Hoogachtend,

J. H. v. Piggelen Jr

J. H. v. Piggelen Jr
Maliëbaan 26
Utrecht.

STATEN-GENERAAL
TWEEDE KAMER

Afschrift bestemd voor de leden
van de vaste Commissie voor de B.V.D.

Utrecht, 31 oktober 1963.

Aan de Tweede Kamer Commissie voor de B.V.D.

Mijne Heren,

Gaarne zou ik door Uw Commissie gehoord willen worden, daar ik mij, geheel ten onrechte, voel benadeeld door de Binnenlandse Veiligheidsdienst. Mondeling zal ik bereid zijn daartoe alle gegevens te verstrekken.

Hoogachtend,

w.gJ.H.v. Piggelen Jr.

J.H.v.Piggelen Jr.
Malielaan 26
Utrecht.

's-Gravenhage, 20 november 1963.

91031

Aan de Heer J.H. van Piggelen Jr.,
Malielaan 26,
WRECHT

Hierbij heb ik de eer, U mede te delen, dat de
vaste Commissie voor de B.V.D. bereid is U, overeenkomstig
Uw verzoek d.d. 31 oktober j.l., in gehoor te ontvangen op
dinsdag 3 december a.s. te 13.30 uur in het gebouw der Kamer
Binnenhof 1A te 's-Gravenhage.

De griffier der Commissie voornoemd,

(Mr. W. Koops)

's-Gravenhage, 20 november 1963.

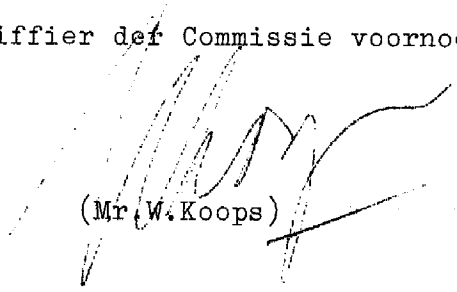
Aan de leden van de vaste Commissie voor de B.V.D.

Hierbij heb ik de eer, U Hoogedelgestrenge schriftelijk te bevestigen dat voor de eerstvolgende werkzaamheden van Uw Commissie de volgende data zijn vastgesteld:

dinsdag 3 december a.s. te 13.30 uur: "hearing" (v.Piggelen);

dinsdag 17 december a.s. te 19.30 uur; mondeling overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken, in het gebouw van de B.V.D.

De griffier der Commissie voornoemd,

(Mr. W. Koops)

's-Gravenhage, 10 december 1963.

91/22

PERSOONLIJK

De heer J.H. van Piggelen Jr.
Maliëbaan 26,
U T R E C H T.

Hierbij heb ik de eer, U een concept - in tweevoud - te doen toekomen van de weergave van hetgeen bij de "hearing" van de vaste Commissie voor de B.V.D. op 3 december jl. Uwerzijds is verklaard.

Ik moge U verzoeken mij één exemplaar wederom te willen doen toekomen houdende de naar Uw mening noodzakelijke correcties.

De griffier der Commissie voornoemd,

(Mr. W. Koops)

CONCEPT.

ZAKELIJKE INHOUD VAN DE VERKLARING VAN

J.H.v.Piggelen Jr. op 3 december 1963 tegenover de voltallige vaste Commissie voor de B.V.D., ten dele eigener beweging ten dele in antwoord op vragen uit de Commissie.

Ik heb, vooral vóór 1953, veel door Europa gereisd. O.a. ben ik 16 maal in Berlijn geweest. In 1953 heb ik daar bijv. 5 maanden in het kamp van de Internationale Jugendgemeinschaft Dienste gewerkt. Al deze reizen heb ik zelf gefinancierd; het ging altijd zo goedkoop mogelijk, meestal liftend, maar ik ben ook twee keer per vliegtuig naar West-Berlijn gegaan; er was toen een bijzonder goedkope luchtverbinding, ten behoeve van de afvoer naar West-Duitsland van vluchtelingen die uit Oost-Duitsland West-Berlijn hadden bereikt. Sinds 1959 ben ik niet meer in Berlijn geweest.

Tijdens de Cuba-crisis diende zich 's avonds ten mijnen huize iemand aan, die zich uitgaf voor een ambtenaar van Buitenlandse Zaken naa, eenmaal binnen, zich legitimeerde als een ambtenaar van de B.V.D. Zijn naam was Weideman. Bij het gesprek dat volgde was ook mijn vrouw aanwezig. Dit gesprek duurde circa 2 uur; mijn bezoeker uitte een aantal beschuldigingen en deed dat op een onaangename manier. Zo begon hij, mij in aanwezigheid van mijn vrouw eraan te herinneren dat ik destijds - dat was vóór ik mijn huidige echtgenote leerde kennen - een vriendinnetje in Berlijn had zitten; voorts zei hij o.a. dat mijn vrouw uit Oost-Duitsland afkomstig is (wat niet waar is; zij komt uit Mainz); dat ik met Oost-Duitsland in correspondentie stond en bijv. brieven uit Leipzig ontving en hij dreigde mij met het lot, dat juist die dagen iemand was overkomen die te Breda wegens spionage gearresteerd en daarvoor strafrechtelijk vervolgd was. Ik ben toen erg geschrokken. Mijn geweten was - en is - zuiver, maar het zou toch niet de eerste keer zijn dat in Nederland iemand grote onaangenaamheden van de zijde van de overheid zou ondervinden zonder iets kwaads te hebben gedaan. De B.V.D.-er vroeg mij, of ik hem mijn correspondentie met Oost-Duitsland ter insage wilde geven; ik heb hem toen de brieven overhandigd en alles ongeveer twee weken later veer terug gekregen.

Het volgende voorjaar is deze bezoeker nog eens bij mij langs gekomen. Mijn gangen zijn trouwens al eerder nagegaan door Nederlandse autoriteiten; zo heeft iemand van het Nederlandse consulaat in Berlijn al eens gecontroleerd of ik inderdaad verbleef op het door mij opgegeven West-Berlijns adres. Ook zijn naar mijn indruk kennissen van mij om inlichtingen benaderd. Mijn familieleden zijn bij mijn weten niet benaderd.

Inderdaad ben ik meer dan eens in Oost-Berlijn geweest; ik zou het daar wel eens in ogenschouw nemen en bovendien was het destijds in Oost-Berlijn ten gevolge van de valutakoersen bijzonder goedkoop eten, wat voor mij, waar ik mijn eigen reizen financierde, van belang was. Ik ben een modelspoorwegliefhebber, ik heb hiervoor wel contacten met Oost-Duitsland; ik heb ook een abonnement op het tijdschrift.....
.....(s.v.p. invullen!) gekregen, waarvoor ik wel eens een foto lever; ook heb ik wel redevoeringen gehouden over dit onderwerp, bijv. over het openbaar railvervoer in Berlijn. Ik hoop mij in de journalistiek speciaal betreffende dit onderwerp verder te kunnen specialiseren; ik heb uit dien hoofde de Nederlandse Spoorwegen al eens om fotomateriaal verzocht, maar dit is me altijd geweigerd; het zou mij niet verwonderen als zou blijken dat ik dit ook aan de B.V.D. te danken heb. Vóorts correpondeerde ik met een ingenieur van het tramwegbedrijf in Dresden.

Ik ben 7 maanden in militaire dienst geweest en ben toen op mijn ogen afgekeurd. Daarna ben ik achtereenvolgens werkzaam geweest bij de Rijkse postspaarbank en een bioscoop bedrijf, daarna was ik administratief werkzaam bij de Stichting Vakopleiding SNEKOMA, thans te Baarn, waar ik per 1 okt. jl. plotseling en naar mijn gevoelen op onbillijke wijze ben ontslagen. Thans ben ik zonder werk. Ik kan me niet aan de gedachte onttrekken, dat dit ontslag de B.V.D. welgevallig zal zijn geweest, misschien omdat men denkt dat ik nu, een gezin hebbende en zonder arbeid verkerende, gemakkelijker onder druk zal kunnen worden gezet. De reden die mijn toenmalige werkgever voor mijn ontslag heeft opgegeven vind ik heel vreemd, ter gelegenheid, dat het bureau van de Stichting verplaatst werd van Utrecht naar Baarn, was er een feestje, waarop ik wat te veel gedronken heb en toen in slaap ben gevallen. Ik heb me bij de Raad van Beroep tegen dit ontslag verzet.

Ik ben nooit lid van een jeugdbeweging geweest. Sinds begin 1959 ben ik aangesloten bij de P.S.P. Niemand van mijn familieleden heeft bij mijn weten ooit deel genomen aan activiteiten van extreme politieke groeperingen; mijn ouders en grootouders leven nog.

De B.V.D. heeft mij nimmer verzocht medewerking te verlenen voor haar doeleinden als ik toch in Berlijn zou zijn. Men verweet mij enkel en alleen, met Oost-Duitsland te corresponderen en zo vaak in Berlijn te komen.

Al twee malen eerder had ik bemerkt, dat de Nederlandse autoriteiten mijn reizen verdacht vonden; ik ben bij het passeren van de Nederlandse grens tot twee maal toe door de Koninklijke Marechaussee onbehoorlijk behandeld. Zo stelde men mij eenmaal de vraag, waarom ik door Oost-Duitsland naar West-Berlijn reisde; een wonderlijke vraag want als je niet vliegt is dat natuurlijk de enige manier om in West-Berlijn te komen. Erger was, wat mij in het voorjaar van 1958 overkwam toen ik bij Weiler bij het overgaan van de Nederlandse Duitse grens door een marechaussee in mijn gezicht ben geslagen en bedreigd ben. Ik heb van dit laatste aangifte gedaan bij het hoofdkantoor van de Koninklijke Marechaussee in Den Haag, maar heb er sindsdien nooit meer iets van gehoord.

Ik ben lid van de Nederlandse Vereniging van Belangstellenden in het Spoor- en tramwegwezen. Ik heb kandidaat gestaan voor een bestuursvacature, maar de heer Bemer uit Utrecht zei nog vóór de bestuursverkiezing tegen mij: "Jij maakt geen kans". Ook dit zou te maken hebben gehad met mijn contacten met Oost-Duitsland zodat ik wel^{FOR} moeten gaan geloven dat ook daar de B.V.D. actief is geweest, althans in die zin dat men in mijn kennissenkring is gaan informeren waardoor men heiverig is geworden om mij in het bestuur te benoemen.

Al met al heb ik de overtuiging, dat ik, volmaakt ten onrechte, door de B.V.D. verdacht, gevolgd en, maatschappelijk gesproken, gehinderd word. Ik vind dit natuurlijk hoogst onaangenaam en heb daarom, toen ik van Uw commissie hoorde, U verzocht mij in gehoor te willen ontvangen.

's-Gravenhage, 18 december 1963.

Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken.

Hierbij heb ik de eer, Uwe Excellentie afschrift -
in tweevoud - te doen toekomen van de verklaring van de
heer J.H. v.Piggelen Jr. op 3 december jl. tegenover de
voltallige Commissie voor de B.V.D.

De griffier van de vaste Commissie
voor de B.V.D.

(Mr. W. Koops)

21 minuten

~~CONCEPT~~ Kerkstra V.S.

afged. 18-12 '63

ZAKELIJKE INHOUD VAN DE VERKLARING VAN

J.H.v.Piggelen Jr. op 3 december 1963 tegenover de voltallige vaste Commissie voor de B.V.D., ten dele eigener beweging ten dele in antwoord op vragen uit de Commissie.

Ik heb, vooral vóór 1960, veel door Europa gereisd. O.a. ben ik 16 maal in Berlijn geweest. In 1953 heb ik daar bijv. 5 maanden in het kamp van de Internationale Jugendgemeinschaft Dienste gewerkt. Al deze reizen heb ik zelf gefinancierd; het ging altijd zo goedkoop mogelijk, meestal liftend, maar ik ben ook twee keer per vliegtuig naar West-Berlijn gegaan; er was toen een bijzonder goedkope luchtverbinding/ ten behoeve van de afvoer naar West-Duitsland van vluchtelingen die uit Oost-Duitsland West-Berlijn hadden bereikt. Sinds 1959 ben ik niet meer in Berlijn geweest.

Tijdens de Cuba-crisis diende zich 's avonds ten mijnen huize iemand aan, die zich uitgaf voor een ambtenaar van Buitenlandse Zaken maar, eenmaal binnen, zich legitimeerde als een ambtenaar van de B.V.D. Zijn naam was Weideman. Bij het gesprek dat volgde was ook mijn vrouw aanwezig. Dit gesprek duurde circa 2 uur; mijn bezoeker uitte een aantal beschuldigingen en deed dat op een onaangename manier. Zo begon hij, mij in aanwezigheid van mijn vrouw eraan te herinneren dat ik destijds - dat was vóór ik mijn huidige echtgenote leerde kennen - een vriendinnetje in Berlijn had zitten; voorts zei hij o.a. dat mijn vrouw uit Oost-Duitsland afkomstig is (wat niet waar is; zij komt uit Mainz); dat ik met Oost-Duitsland in correspondentie stond en bijv. brieven uit Leipzig ontving en hij dreigde mij met het lot, dat juist die dagen iemand was overkomen die te Breda wegens spionage gearresteerd en daarvoor strafrechterlijk vervolgd was. Ik ben toen erg geschrokken. Mijn geweten was - en is - zuiver, maar het zou toch niet de eerste keer zijn dat in Nederland iemand grote onaangenaamheden van de zijde van de overheid zou ondervinden zonder iets kwaads te hebben gedaan. De B.V.D.-er vroeg mij, of ik hem mijn correspondentie met Oost-Duitsland ter inzage wilde geven; ik heb hem toen de brieven overhandigd en alles ongeveer twee weken later weer terug gekregen.

Het volgende voorjaar is deze bezoeker nog eens bij mij langs gekomen. Mijn gangen zijn trouwens al eerder nagegaan door Nederlandse autoriteiten; zo heeft iemand van het Nederlandse consulaat in Berlijn als eens gecontroleerd of ik inderdaad verbleef op het door mij opgegeven West-Berlijnse adres. Ook zijn naar mijn indruk kennissen van mij om inlichtingen benaderd. Mijn familieleden zijn bij mijn weten niet benaderd.

Inderdaad ben ik meer dan eens in Oost-Berlijn geweest; ik wou het daar wel eens in ogenschouw nemen en bovendien was het destijds in Oost-Berlijn ten gevolge van de valutakoersen bijzonder goedkoop eten, wat voor mij, waar ik mijn eigen reizen financierde, van belang was. Ik ben een modelspoorwegliefhebber, ik heb hiervoor wel contacten met Oost-Duitsland; ik heb ook een abonnement op het tijdschrift "Der Modelleisenbahner" (s.v.p. invullen!) gekregen, waarvoor ik wel eens een foto lever; ook heb ik wel redevoeringen gehouden over dit onderwerp, bijv. over het openbaar railvervoer in Berlijn. Ik hoop mij in de journalistiek speciaal betreffende dit onderwerp verder te kunnen specialiseren; ik heb uit dien hoofde de Nederlandse Spoorwegen al eens om fotomateriaal verzocht, maar dit is me altijd geweigerd; het zou mij niet verwonderen als zou blijken dat ik dit ook aan de B.V.D. te danken heb. Vóorts correpondeerde ik met een ingenieur van het ^{spoor} tramwegbedrijf in Dresden, maar onze correspondentie gaat over trams

Ik ben 7 maanden in militaire dienst geweest en ben toen op mijn ogen afgekeurd. Daarna ben ik achtereenvolgens werkzaam geweest bij de Rijks postspaarbank en een bioscoop bedrijf, daarna was ik administratief werkzaam bij de Stichting Vakopleiding SMEGOMA, thans te Baarn, waar ik per 1 okt. jl. plotseling en naar mijn gevoelen op onbillijke wijze ben ontslagen. Thans ben ik zonder werk. Ik kan me niet aan de gedachte onttrekken, dat dit ontslag de B.V.D. welgevallig zal zijn geweest, misschien omdat men denkt dat ik nu, een gezin hebbende en zonder arbeid verkerende, gemakkelijker onder druk zal kunnen worden gezet. De reden die mijn toenmalige werkgever voor mijn ontslag heeft opgegeven vind ik heel vreemd, ter gelegenheid, dat het bureau van de Stichting verplaatst werd van Utrecht naar Baarn, was er een feestje, waarop ik wat te veel gedronken heb en toen in slaap ben gevallen. Ik heb me bij de Raad van Beroep tegen dit ontslag verzet.

Ik ben nooit lid van een jeugdbeweging geweest. Sinds begin 1959 ben ik aangesloten bij de P.S.P. Niemand van mijn familieleden heeft bij mijn weten ooit deel genomen aan activiteiten van extreme politieke groeperingen; mijn ouders en grootouders leven nog.

De B.V.D. heeft mij nimmer verzocht medewerking te verlenen voor haar doeleinden als ik toch in Berlijn zou zijn. Men verweet mij enkel en alleen, met Oost-Duitsland te corresponderen en zo vaak in Berlijn te komen. ^{Wel is mij gevraagd contact op te nemen via de Vries van de vreemdelingenpolitie "als ik eens iets wist"}

Al twee malen eerder had ik bemerkt, dat de Nederlandse autoriteiten mijn reizen verdacht vonden; ik ben bij het passeren van de Nederlandse grens tot twee maal toe door de Koninklijke Marechaussee onbehoorlijk behandeld. Zo stelde men mij eenmaal de vraag, waarom ik door Oost-Duitsland naar West-Berlijn reisde; een wonderlijke vraag, want als je niet vliegt is dat natuurlijk de enige manier om in West-Berlijn te komen. Erger was, wat mij in het voorjaar van 1958 overkwam toen ik bij Weiler bij het overgaan van de Nederlands Duitse grens door een marechaussee in mijn gezicht ben geslagen en bedreigd ben. Ik heb van dit laatste aangifte gedaan bij het hoofdkantoor van de Koninklijke Marechaussee in Den Haag, maar heb er sindsdien nooit meer iets van gehoord.

Ik ben lid van de Nederlandse Vereniging van Belangstellenden in het Spoor-en tramwegwezen. Ik heb candidaat gestaan voor een bestuursvacature, maar de heer Bemer uit Utrdcht zei nog vóór de bestuursverkiezing tegen mij: "Jij maakt geen kans". Ook dit zou te maken hebben gehad met mijn contacten met Oost-Duitsland^{zou} zodat ik wel mbaten gaan geloven dat ook daar de B.V.D. actief is geweest, althans in die zin dat men in mijn kennissenkring is gaan informeren waardoor men huiverig is geworden om mij in het bestuur te becomen.

Al met al heb ik de overtuiging, dat ik, volmaakt ten onrechte, door de B.V.D. verdacht, gevolgd en, maatschappelijk gesproken, gehinderd word. Ik vind dit natuurlijk hoogst onaangenaam en heb daarom, toen ik van Uw commissie hoorde, U verzocht mij in gehoor te willen ontvangen.

J.H. v. Piggelen Jr

leer werd mij p dreigende toon gezegd nooit iets an het bezoek der B.V.D. te vertellen.

Afschrift bestemd voor de leden van de
vaste Commissie voor de B.V.D.

ZAKELIJKE INHOUD VAN DE VERKLARING VAN

J.H.v.Piggelen Jr. op 3 december 1963 tegenover de voltallige
vaste Commissie voor de B.V.D., ten dele eigener beweging
ten dele in antwoord op vragen uit de Commissie.

Ik heb, vooral vóór 1960, veel door Europa gereisd, O.a. ben ik
16 maal in Berlijn geweest. In 1953 heb ik daar bijv. 5 maanden in het
kamp van de Internationale Jugendgemeinschaft Dienste gewerkt. Al deze
reizen heb ik zelf gefinancierd; het ging altijd zo goedkoop mogelijk,
meestal liftend, maar ik ben ook twee keer per vliegtuig naar West-
Berlijn gegaan; er was toen een bijzonder goedkope luchtverbinding
ten behoeve van de afvoer naar West-Duitsland van vluchtelingen die
uit Oost-Duitsland West-Berlijn hadden bereikt. Sinds 1959 ben ik niet
meer in Berlijn geweest.

Tijdens de Cuba-crisis diende zich 's avonds ten mijnen huize
iemand aan, die zich uitgaf voor een ambtenaar van Buitenlandse Zaken
maar eenmaal binnen, zich legitimeerde als een ambtenaar van de B.V.D.
Zijn naam was Weideman. Bij het gesprek dat volgde was ook mijn vrouw
aanwezig. Dit gesprek duurde circa 2 uur; mijn bezoeker uitte een aan-
tal beschuldigingen en deed dat op een onaangename manier. Zo begon hij,
mij in aanwezigheid van mijn vrouw eraan te herinneren dat ik destijds -
dat was vóór ik mijn huidige echtgenote leerde kennen - een vriendin-
netje in Berlijn had zitten; voorts zei hij o.a. dat mijn vrouw uit
Oost-Duitsland afkomstig is (wat niet waar is; zij komt uit Mainz);
dat ik met Oost-Duitsland in correspondentie stond en bijv. brieven
uit Leipzig ontving en hij dreigde mij met het lot, dat juist die dagen
iemand was overkomen die te Breda wegens spionage gearresteerd en daar
voor strafrechterlijk vervolgd was. Ik ben toen erg geschrokken. Mijn
geweten was - en is - zuiver, maar het zou toch niet de eerste keer
zijn dat in Nederland iemand grote onaangenaamheden van de zijde van de
overheid zou ondervinden zonder iets kwaads te hebben gedaan. De
B.V.D.-er vroeg mij, of ik hem mijn correspondentie met Oost-Duitsland
ter inzage wilde geven; ik heb hem toen de brieven overhandigd en alles
ongeveer twee weken later weer terug gekregen.

Het volgende voorjaar is deze bezoeker nog eens bij mij langs gekomen.
Mijn gangen zijn trouwens al eerder nagegaan door Nederlandse autori-
teiten; zo heeft iemand van het Nederlandse consulaat in Berlijn al
eens gecontroleerd of ik inderdaad verbleef op het door mij opgegeven
West-Berlijnse adres. Ook zijn naar mijn indruk kennissen van mij om
inlichtingen benaderd. Mijn familieleden zijn bij mijn weten niet be-
naderd.

Inderdaad ben ik meer dan eens in Oost-Berlijn geweest; ik wou het daar wel eens in ogenschouw nemen en bovendien was het destijds in Oost-Berlijn ten gevolge van de valutakoersen bijzonder goedkoop eten, wat voor mij, waar ik mijn eigen reizen financierde, van belang was. Ik ben een modelspoorwegliefhebber, ik heb hiervoor wel contacten met Oost-Duitsland; ik heb ook een abonnement op het tijdschrift "Der Modelleisenbahner" gekregen, waarvoor ik wel eens een foto lever; ook heb ik wel redevoeringen gehouden over dit onderwerp, bijv. over het openbaar railvervoer in Berlijn. Ik hoop mij in de journalistiek speciaal betreffende dit onderwerp verder te kunnen specialiseren; ik heb uit dien hoofde de Nederlandse Spoorwegen al eens om fotomateriaal verzocht, maar dit is me altijd geweigerd; het zou mij niet verwonderen als zou blijken dat ik dit ook aan de B.V.D. te danken heb. Voorts correspondeerde ik met een ingenieur van het spoorwegbedrijf in Dresden, maar onze correspondentie gaat over trams.

Ik ben 7 maanden in militaire dienst geweest en ben toen op mijn ogen afgekeurd. Daarna ben ik achtereenvolgens werkzaam geweest bij de Rijks postspaarbank en een bioscoop bedrijf, daarna was ik administratief werkzaam bij de Stichting Vakopleiding SMECOMA, thans te Baarn, waar ik per 1 okt. jl. plotseling en naar mijn gevoelen op onbillijke wijze ben ontslagen. Thans ben ik zonder werk. Ik kan me niet aan de gedachte onttrekken, dat dit ontslag de B.V.D. welgevallig zal zijn geweest, misschien omdat men denkt dat ik nu, een gezin hebbende en zonder arbeid verkerende, gemakkelijker onder druk zal kunnen worden gezet. De reden die mijn toenmalige werkgever voor mijn ontslag heeft opgegeven vind ik heel vreemd, ter gelegenheid, dat het bureau van de Stichting verplaatst werd van Utrecht naar Baarn, was er een feestje, waarop ik wat te veel gedronken heb en toen in slaap ben gevallen. Ik heb me bij de Raad van Beroep tegen dit ontslag verzet.

Ik ben nooit lid van een jeugdbeweging geweest. Sinds 1959 ben ik aangesloten bij de P.S.P. Niemand van mijn familieleden heeft bij mijn weten ooit deel genomen aan activiteiten van extreme politieke groeperingen; mijn ouders en grootouders leven nog.

De B.V.D. heeft mij nimmer verzocht medewerking te verlenen voor haar doeleinden als ik toch in Berlijn zou zijn. Men verweet mij enkel en alleen, met Oost-Duitsland te corresponderen en zo vaak in Berlijn te komen. Wel is mij gevraagd contact op te nemen via de Vries van de vreemdelingenpolitie "als ik eens iets wist." Verder werd mij op dreigende toon gezegd nooit iets van het bezoek der B.V.D. te vertellen.

Al twee malen eerder had ik bemerkt, dat de Nederlandse autoriteiten mijn reizen verdacht vonden; ik ben bij het passeren van de Nederlandse grens tot twee maal toe door de Koninklijke Marechaussee onbehoorlijk behandeld. Zo stelde men mij eenmaal de vraag, waarom ik door Oost-Duitsland naar West-Berlijn reisde; een wonderlijke vraag, want als je niet vliegt is dat natuurlijk de enige manier om in West-Berlijn te komen. Erger was, wat mij in het voorjaar van 1958 overkwam toen ik bij Wijler bij het overgaan van de Nederlands Duitse grens door een marechaussee in mijn gezicht ben geslagen en bedreigd ben. Ik heb van dit laatste aangifte gedaan bij het hoofdkantoor van de Koninklijke Marechaussee in Den Haag, maar heb er sindsdien nooit meer iets van gehoord.

Ik ben lid van de Nederlandse Vereniging van Belangstellenden in het Spoor- en tramwegwezen. Ik heb kandidaat gestaan voor een bestuursvacature, maar de heer Bemer uit Utrecht zei nog vóór de besuursverkiezing tegen mij: "Jij maakt geen kans". Ook dit zou te maken hebben gehad met mijn contacten met Oost-Duitsland zodat ik wel zou moeten gaan geloven dat ook daar de B.V.D. actief is geweest, althans in die zin dat men in mijn kennissenkring is gaan informeren waardoor men huiverig is geworden om mij in het bestuur te benomen.

Al met al heb ik de overtuiging, dat ik, volmaakt ten onrechte, door de B.V.D. verdacht, gevolgd en, maatschappelijk gesproken, gehinderd word. Ik vind dit natuurlijk hoogst onaangenaam en heb daarom, toen ik van Uw commissie hoorde, U verzocht mij in gehoor te willen ontvangen.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

*afschrift
cie leden
B.V.D.*

Aan de heer Mr. W. Koops
commissie-griffier bij de Tweede
Kamer der Staten-Generaal,
(vaste commissie voor de
Binnenlandse Veiligheidsdienst)
Binnenhof 1a

Bijlagen:

Uw brief van: 18 december 1963

Directie

Hoofdafd.

Afd. Kabinet

Nr 52523

Onderwerp: verklaring J. H. van Piggelen

's-Gravenhage, 17 februari 1964

VERTROUWELIJK

In antwoord op uw verzoek van 18 december jl. betreffende de verklaring van de heer J. H. van Piggelen deelt het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst mij het volgende mede.

" Bij zijn, tegenover de Kamercommissie voor de B.V.D. afgelegde verklaring heeft Johannes Hendrik van Piggelen (Utrecht, 15-9-1933) een uiteenzetting gegeven, welke de strekking heeft aan te tonen, dat hij "volmaakt ten onrechte door de B.V.D. verdacht, gevolgd en, maatschappelijk gesproken, gehinderd wordt".

In deze uiteenzetting vormen de saillante punten:

- a. het onacceptabele optreden van een B.V.D.-functionaris, tijdens een in 1962 aan hem gebracht bezoek;
- b. zijn per 1 oktober 1963 verleend plotseling ontslag bij de Stichting Vakopleiding Smecoma te Baarn, waarin hij de hand van de B.V.D. vermoedt;
- c. het onwettelijke optreden van de Koninklijke Marechaussee jegens hem, tijdens het passeren van de grens, onder meer in het voorjaar van 1958.

- ad a: -

VERTROUWELIJK

VERTROUWELIJK

ad a: Wat eerstgenoemd punt betreft, kan worden bevestigd, dat bedoeld bezoek heeft plaatsgevonden. Aanleiding tot dit bezoek vormde het volgende complex van feiten.

In de eerste plaats was bekend, dat Van Piggelen veelvuldig reizen maakte naar West- en Oost-Berlijn. Aan de doorlaatpost Beek-Wijlmermeer was hij een bekende figuur geworden, die ook opviel door zijn gedrag. Dit waren de redenen waarom de Koninklijke Marechaussee belast met de grensbewaking bij betrokkene geïnformeerd heeft naar zijn reisdoel. Van Piggelen gaf toen op, dat hij werkzaam was bij de Internationale Jugend Gemeinschaftsdienst. Bij navraag door de Consul-generaal der Nederlanden te Berlijn, bleek hij bij deze organisatie volledig onbekend.

Verder werd beschikt over berichten, dat Van Piggelen zich vrij door Oost-Berlijn kon bewegen, dank zij een - waarschijnlijk door hemzelf vervaardigde - perskaart van het Engelse communistische partijblad "Daily Worker". Voorts dat hij bij de Nederlandse Spoorwegen een vergunning had aangevraagd om binnen het bedrijf te mogen fotograferen, met het doel opnamen te leveren aan het Oost-Duitse blad "Fahrt Frei", waarvan hij correspondent was. Deze vergunning is overigens door de Spoorwegen - buiten enige bemoeienis van de B.V.D. - niet verleend.

Ter afronding van dit complex van feiten zij tenslotte dan nog melding gemaakt van een bericht van de Utrechtse politie, meldende dat Van Piggelen door een automobilist bij het bureau van politie te Zeist was aangebracht, omdat deze hem wantrouwde vanwege zijn verhalen over bezoeken aan Berlijn en de Russische zone van die stad.

Doel van het gesprek was derhalve, klaarheid te verkrijgen omtrent Van Piggelen's contacten achter het IJzeren Gordijn.

Dit gesprek heeft volgens de betreffende B.V.D.-functionaris, die terzake werd gehoord, zich wel geheel anders toegedragen dan Van Piggelen in zijn verklaring voorstelt.

De B.V.D.-ambtenaar heeft daaromtrent het volgende beeld gegeven:

"Op 24 oktober 1962 trof rapporteur de echtgenote van betrokkene thuis. Hij maakte zich aan haar bekend als ambtenaar van het ministerie van Binnenlandse Zaken en maakte met haar een afspraak

- voor -

VERTROUWELIJK

VERTROUWELIJK

voor een ontmoeting met haar echtgenoot een uur later in zijn woning. Bij terugkeer op de gestelde tijd bleek betrokkene in zijn woning aanwezig te zijn. Nog buiten de deur van de woning staande, stelde rapporteur zich aan hem voor als "Weideman van het Ministerie van Binnenlandse Zaken". Omdat de kamer van betrokkene bezet was, werd rapporteur binnengelaten in een kamer, waarvan de bewoonster niet aanwezig was en zeker voorlopig niet zou terugkeren. Het eerste gedeelte van het gesprek, tenminste een half uur, mogelijk langer, vertoefden betrokkene en rapporteur tezamen in bedoelde kamer. De echtgenote van betrokkene was daarbij niet aanwezig. Bij de aanvang van het gesprek maakte rapporteur zich aan betrokkene bekend als "Weideman van de B.V.D.", toonde de betreffende in zijn bezit zijnde legitimatie en maakte zijn verontschuldiging voor het feit, dat dit eerst binnenshuis gebeurde. Na enige tijd kwam de echtgenote van betrokkene "omdat het zo lang duurde eens even kijken". Ook ten aanzien van haar legitimeerde rapporteur zich met het hem ten dienste staande bewijs. Zij bleef bij het verdere deel van het gesprek aanwezig, dit op uitnodiging van rapporteur.

Naar de nog heden bestaande mening van rapporteur werd het gesprek op zeer vriendschappelijke wijze en toon gevoerd. Hij is er zeker van, dat hij geen beschuldigingen ten aanzien van betrokkene heeft geuit en niet op een onaangename manier is opgetreden.

Het ex-vriendinnetje uit Berlijn werd door Van Piggelen zelf vermeld toen hem gevraagd werd waarom hij steeds naar Berlijn reisde. Van Piggelen sprak verder over de oorsprong van zijn contacten in West- en Oost-Berlijn, de D.D.R., en andere landen, over zijn spoorweghobby, over zijn grote wens eens journalist te worden, over de foto's die hij maakte tijdens de juni-opstand in Oost-Berlijn, enz.. Uit eigen beweging toonde hij rapporteur zijn op de D.D.R. betrekking hebbende correspondentie en bood rapporteur, nadat gebleken was dat het uitzoeken en doorlezen daarvan tenminste enige uren zou vergen, aan deze mede te nemen om de inhoud rustiger te kunnen bestuderen. Uiteraard werd dit aanbod door rapporteur geaccepteerd."

- Uit -

VERTROUWELIJK

VERTROUWELIJK

Uit de vele gegevens welke omtrent de persoon van Van Piggelen zijn verkregen - als Politie, leermeesters, werkgevers, Nederlandse Spoorwegen, omgeving, vroegere verloofde - komt betrokkene zonder uitzondering naar voren als een fantast en een praatjesmaker, die zich graag met een air van belangrijkheid omgeeft. Er zijn verder verschillende klachten over onbeleefd optreden, nl. van de Utrechtse politie en van de Nederlandse Spoorwegen alsook - zoals hierna zal blijken - van de Koninklijke Marechaussee. Zijn moeder wijt het excentriek optreden van haar zoon aan een op 9-jarige leeftijd opgedane schedelbasisfractuur. *

Naar mijn mening bestaat er dus bepaald geen aanleiding om de door Van Piggelen gegeven voorstelling van zaken te accepteren. Trouwens, wanneer het op 24 oktober 1962 gevoerde gesprek voor Van Piggelen zo onaangenaam zou zijn verlopen, ligt het toch voor de hand, dat bij "Weideman" - gelijk hij toegeeft - niet voor de tweede maal zou hebben ontvangen. Dit tweede gesprek vond op 19 juni 1963 plaats. Van Piggelen toonde zich daarbij bijzonder mededeelzaam en hij liet "Weideman" zelfs zijn hobby- en privé-foto's zien.

ad b: Wat betreft het aan Van Piggelen verleende ontslag bij de Stichting Vakopleiding Smecoma te Baarn spreekt het wel vanzelf, dat de B.V.D. daarmee geen enkele bemoeienis heeft gehad. Van Piggelen is een man van vele baantjes, die - volgens een bekend patroon - geneigd is zijn mislukkingen aan anderen te wijten.

ad c: Over het optreden van de Koninklijke Marechaussee belast met de grensbewaking - waarvoor uiteraard de B.V.D. niet verantwoordelijk kan zijn - is geïnformeerd bij de Staf van genoemd Wapen. Hieromtrent werd het volgende bericht ontvangen:

"J.H. van Piggelen, geboren te Utrecht 15 september 1933, wonende te Utrecht, Priokstraat 7, vervoegde zich op 22 oktober 1957 op de Staf der Koninklijke Marechaussee en deed klachte, dat hij op 22 oktober 1957 bij zijn inreis via de doorlaatpost Beek-Wylermeer door een wachtmeester der Koninklijke Marechaussee met een paspoort in het gezicht was geslagen, waardoor hij "pijnlijk was getroffen".

Het betrokken personeel, hierover gehoord verklaarde, dat Van Piggelen op 22 oktober 1957 via Beek-Wylermeer inreisde. Hij bleef in zijn auto zitten, terwijl een wachtmeester met het paspoort van Van Piggelen naar het gebouw van de doorlaatpost ging, om de laatste gesignaleerde

- visa -

VERTROUWELIJK

VERTROUWELIJK

visa te doen noteren. Terwijl een marechaussee hiermede bezig was kwam betrokkene eveneens het gebouw van de doorlaatpost binnen en probeerde over het loket te zien, wat met zijn paspoort gebeurde. De betreffende wachtmeester hield hem een paspoort voor zijn gelaat en voegde hem toe: "U moet Uw beurt afwachten en terug gaan staan".

Betrokkene vond hierin aanleiding enkele vloeken te slaken, waarop hem door de betreffende wachtmeester werd gelast het gebouw te verlaten, aan welke sommatie hij slechts schoorvoetend voldeed.

De betrokken wachtmeester verklaart, dat hij Van Piggelen niet heeft geslagen.

Hoewel hij dit niet met zekerheid wil beweren is hij van mening, dat hij het gezicht van Van Piggelen niet met het paspoort heeft aangeraakt."

Ik kom thans op Van Piggelen's slot conclusie, namelijk dat hij volmaakt ten onrechte door de B.V.D. verdacht, gevolgd en, maatschappelijk gesproken, gehinderd wordt.

Hierboven reeds werden de beschreven gedragingen van Van Piggelen verdacht genoemd, en niet zonder reden. De rapporteur "Weideman" berichtte toentertijd reeds, dat Van Piggelen tijdens het onderhoud zich nerveus toonde. Hij deed verder veel moeite om "Weideman" ervan te overtuigen, dat zijn veelvuldige bezoeken aan Berlijn slechts verklaard moesten worden door zijn voorliefde voor die stad en de mogelijkheden welke daar liggen om zijn hobby met betrekking tot de fotografie en het spoorwegwezen uit te leven.

De kans, dat juist deze hobby een dekmantel vormt om het soort activiteit te versluieren, waaraan de B.V.D. qualitate qua aandacht dient te schenken, is echter - gelet op de ervaringen opgedaan met de methoden van de Oost-Duitse inlichtingendienst - bepaald niet te verwaarlozen. In dit verband kan erop worden gewezen, dat de medewerking aan een communistische inlichtingendienst soms ook onbewust kan worden verleend. Veelbetekenend kan worden genoemd het feit, dat de redactie van hogergenoemd Oost-Duits blad "Fahrt Frei" Van Piggelen erop heeft gewezen, dat haar correspondenten in bijzondere gevallen ook plegen te rapporteren over politieke vraagstukken. Dit bleek uit de door Van Piggelen aan onze medewerker ter inzage gegeven correspondentie.

Tot dusverre is er nog geen aanleiding gevonden om Van Piggelen nader te observeren; wel werd dus medio 1963 nog eens met hem gesproken. Ik wil echter de mogelijkheid zeker niet uitsluiten dat in de toekomst nog eens observatie zal plaats vinden. Het gedrag van betrokkene is daarvoor bepalend.

- Mijn -

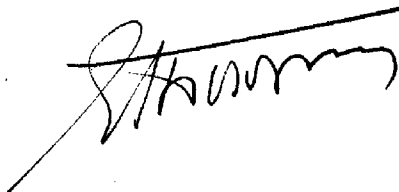
VERTROUWELIJK

VERTROUWELIJK

Mijn conclusie is dus, dat er stellig grond bestond om de gedragingen van Van Piggelen verdacht te vinden en daarom een gesprek - op basis van vrijwilligheid - met hem aan te knopen. Dat Van Piggelen dit gesprek in zijn hart onaangenaam heeft gevonden, is nu wel duidelijk, maar dat lag in de omstandigheden welke hij zelf had opgeroepen.

Voorts wil ik er ook bij voorbaat op wijzen, dat wanneer betrokkene nog eens mocht solliciteren naar een functie in een vitaal en kwetsbare overheids- of particuliere instelling of bedrijf, zoals de Nederlandse Spoorwegen, er dus ook zeker kans is, dat het tot aanstelling bevoegde gezag hem wegens de hierboven vermelde feiten geen acceptabele figuur zal vinden."

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

VERTROUWELIJK

's-Gravenhage, 3 juni 1964.

91989

VERTROUWELIJK

Aan het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheidsdienst .

Hierbij heb ik de eer U Hoogedelgestrengte het concept te doen toekomen van het antwoord aan de heer Molin alsmede van dat aan de heer Van Piggelen, waartoe de vaste Commissie voor de B.V.D. besloten heeft.

Ik moge U Hoogedelgestrengte verzoeken mij te willen laten weten, of Uws inziens tegen het verzenden van deze antwoorden bezwaar moet worden gemaakt uit security oogpunt.

De griffier der Commissie vnd.,

(Mr. W. Koops)

's-Gravenhage, 23 juni 1964.

De Heer J.H. van Piggelen Jr.
Mallebaan 26,
UTRECHT.

Geachte Heer Van Piggelen,

Hierbij heb ik de eer, U mede te delen dat de vaste Commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst van de Tweede Kamer der Staten-Generaal door de Minister van Binnenlandse Zaken uitvoerig is ingelicht omtrent Uw verklaring ten overstaan van de Commissie op 3 december 1963. Naar aanleiding van een en ander is de Commissie tot de volgende conclusies gekomen.

Wat betreft de onaangename wijze, die het optreden op 24 oktober 1962 van de B.V.D. ambtenaar in kwestie zou hebben gekenmerkt heeft de Commissie de indruk, dat dit toch zo'n vaart niet kan hebben gelopen; de Commissie meent dit te kunnen afleiden uit de omstandigheid, dat U op 19 juni 1963 dezelfde ambtenaar voor een tweede gesprek hebt willen ontvangen, wat minder voor de hand zou hebben gelegen indien het eerste onderhoud in een zo hinderlijke sfeer verlopen zou zijn.

Dat de dienst in Uw toenmalige bezoeken aan en contacten met Berlijn en Oost-Duitsland aanleiding heeft gevonden met U - op basis van vrijwilligheid - te spreken acht de Commissie, gezien de taak van de dienst, te billijken.

Het is de Commissie gebleken, dat de dienst met het U door de Stichting Vakopleiding Smeccoma verleende ontslag generlei bemoeienis heeft gehad.

Hetzelfde geldt het door U gesignaleerde optreden van met de grensbewaking belaste leden van de Kon. Marechaussee; aangezien de Commissie door de Kamer uitsluitend is aangesteld om controle uit te oefenen op het beleid van de Minister van Binnenlandse Zaken voor wat het doen en laten van de B.V.D. betreft, zodat het onderzoeken van klachten over de Koninklijke Marechaussee niet op haar weg ligt heeft de Commissie deze zaak verder laten rusten.

Ten aanzien van de hoofdstrekking van Uw verklaring ten slotte, dat U namelijk de overtuiging had, dat U door de dienst ten onrechte a.h.w., maatschappelijk gesproken, hinderlijk gevolgd werd en wordt, is de Commissie van gevoelen, dat voor het ontstaan van die overtuiging bij U enige grond aanwezig was, doch dat thans ook voor Uzelf kan vaststaan dat zij alsnog ongegrond is gebleken; het beste bewijs voor dit laatste acht de Commissie wel gelegen in de omstandigheid dat U - indien zij juist is ingelicht - onlangs met succes gesolliciteerd hebt naar een betrekking bij de P.T.T..

Hoogachtend,

(Dr. A. Vondeling)

Voorzitter der Commissie.

Utrecht peinst over revolutionair plan: trams terug

Van een onzer verslaggevers

UTRECHT — In het hoofd van de dertigjarige tramfiefhebber J. H. van Piggelen jr. had de gedachte al lang postgevat, dat het niet goed ging in Utrecht. De verkeersproblemen werden per dag groter en de plannen die er ter verbetering waren gemaakt, leken hem maar matig. Neen, er moest wat anders gebeuren en samen met de heer W. van Doorn (39) en C. Waakop Reijers (26) ontwierp de kantoorbediende Van Piggelen een plan dat als basis had de trams terug in Utrecht.

Een verouderde gedachte? „Welneen”, zegt hij. „De huidige stadsbussen zijn één groot brok eilende. Ze moeten daarom gedeeltelijk door trams worden vervangen. Ze hebben een te geringe gemiddelde snelheid, ze stinken, het comfort is gering en veel mensen kunnen het gehobbel en gestoot van de bussen niet verdragen.”

Laat de gelede tram zijn intrede in Utrecht doen, vinden de heer Van Piggelen en de zijnen. „Natuurlijk is het niet doeltreffend om alle buslijnen door tramlijnen te vervangen, maar een gecombineerd stelsel van vijf tram- en vijf bustrajecten is de oplossing.”

In het plan, dat ook aan de gemeente werd voorgelegd, worden de volgende punten aangeroerd:

1 Alle interlokale buslijnen zullen uit de binnenstad moeten worden geweerd.

2 Er moet daarna een groot station met parkeerplaats voor auto's worden gebouwd aan de rand van de stad, iets ten noorden van de Beredijk. Een tramlijn kan dan via de Maliebåan, de Maliesingel, Tolsteegsingel, Catharijnesingel en Moreelse-laan de verbinding gaan vormen met het centraal station. Die route is niet de kortste, maar biedt — volgens het driemanschap — het voordeel dat men kan opschieten. („Wie in deze dagen gebruik maakt van de bus, kan zijn geluk wel op door de vele stoplichten.”)

3 Eventueel zou op deze route ook een ondergrondse tram kunnen rijden. Tunnelsegmenten op de bodem van de singels zijn echt wel aantrekkelijk.

KOSTEN

Het plan gaat verder uitvoering in op de andere trajecten, op het benodigde personeel en op de kosten die zeer globaal 11,4 miljoen gulden zouden bedragen voor de vereiste 35 kilometer tram-dubbelspoor. Daarbij komt dan nog 15,75 miljoen gulden voor de aanschaf van het materieel, „maar”, zeggen de ontwerpers, „al deze kosten komen er wel weer uit. Vergeet niet dat de capaciteit van een gelede tram gelijk is aan die van twee stadsbussen.”

Het plan van de heer Van Piggelen c.s. heeft al flink wat reacties gehad. Een vergadering die zij belegden had zoveel belangstelling, dat tientallen mensen buiten moesten blijven.

Er kwam ook een positieve reactie van een oud-directeur van een tram- en busbedrijf die graag een voorwoord wil schrijven bij een brochure die de initiatiefnemers over het plan gaan uitgeven.

WERKGROEP

Het driemanschap, dat zich noemt „Werkgroep reorganisatie en bevordering openbaar vervoer”, heeft intussen een brief van de gemeente gekregen waarin waardering voor

J. H. van Piggelen jr.

het plan tot uiting werd gebracht, maar waarin verder staat te lezen: „We wachten eerst de resultaten af van het onderzoek naar het openbaar vervoer in het kader van het verkeersplan-Utrecht.”

Het driemanschap laat zich hierdoor niet ontmoedigen. Er zijn al brieven aan Provinciale Staten van Utrecht en aan het ministerie van Verkeer en Waterstaat gezonden. Verder willen de plannemakers in een reclameblad, dat huis aan huis in Utrecht wordt verspreid, een enquête laten afdrucken waaruit zal moeten blijken hoe de bevolking tegenover het plan staat.

„We zetten door”, zegt het driemanschap vastberaden. „Het plan is het waard.”

Aantekeningen griffier

C

C

Henry
Pippel

(Hearns & Pijpelen
3/12/63

Comm. compleet, v. Pijpelen

beel don Europa preisa (bx)

nojal ^{part} van België blijft
Dries ^{of} niet meer
feweest.

7/53 5 p.m. om
van Pijpelen
1/2 kamp Informat. Pijpelen
Pijpelen
Pijpelen

gdeas Cuba Critis 5 avonds
thuis bezoek van BVD die
aankepte oes van B.Z.

myi Nouw ook G' gepreuk.

Uw vorm kent uit O-Dool (met
waan)

U ontwaagt lieve uit heupleij

Meijde met spin Bieda

Schook zich naar beoewel

fleweter rivier, in Wed tech

wel eens reinand

Nau, corresp. mee-
zweken later temp.

Respech
12 keer
abdelij e
manier
beschrlij
had
wely
Belgi

Wongpai was eens geweest.

Penpa is al eerder geweest.
Km. v. de Kell consulaat in

W. Berz is al eens gecheckt
of ik er is W. Berzise
adres.

De li kennisse van
mij in Tibet. vasttekt.
Indedaad ook in O'berl
 geweest, won dat wel eens
hier, maar erke poedboep?

handelopenweghefhebber

contact

album op het schriftje
krygs, event daarvan
wel eens een foto sticht
aangeschikt.

Handel wel dedevrenge
over openbaar rail netwerk
in Berzise.

Uitvoering metoora in Saarn

hoop ~~aan~~ is dit

(3)

heeft W.S. al een magazijn
an foto materiaal, altyd
flouerje, vermoed ook
door B.V.D.

Wat beroep: ^{was} Administratie
werkzaam tot, tot hier
strekking
nu zonder werk.

heeft B.V.D. te verzoekt
medewerking te verleene
es te toek in Berl

meer, men verwachting
te correspondentie met
ja met rail vervoerbedrijf
in O en model sport-
wegfussel.

Ar tram
in mijn tram weg bedij
in Dresden.

1000 mij plebs onopgewon
ontslagen. Meest (ook) dat

BVDe daarachter zit.

Nou komt uit Main 2.

De familie moet enige
deelname geweest aan
extreme prosperij.

had van de P.S.P.

Indes begri 59.

Mijn reizen financieel ik zelf,
heel goedkoop.

Wls maar, U vloeg
toch 2x? Ja maar dat
was heel goedkope

verbriden ten behoeve van (5)
- bladzijden afvoer.

Bijnaad is met deinst
pleest, ten wegens oger
afgehand.

waer G' spot spant
en een biscep-
bedrijf

hoort lid van een jeubeweging
pleest.

Weidenas.

uit G' politie aanpak
van of meer geintendeerd.

Al eerder gemerkt dat ^{zijn}
reize verdacht

don marchausse ~~besch~~ onbeschoft
behandeld, " waarom

feat te door O-Dtde waan
W-Bul ?

toegevonden op
bij wettelijke van de grens
don maraech in gericht
gestolen en bedreigd.

Huif dit aan hoofd-

functoren Mar. gemeld,

maar wordt men wat

van gehoord.

in commissie ? Ook lid

Wed. belangstellen in spoor-
in tramweg werken. Was

and van bestuur, maar

Bemer in Utrecht reize maakt

fees Kans.

hoy het iets verder: meete alle
vont. U hoort natuurlijk vader
van ons.

○ Ouders en grootouders over
hoy. Byz. v. d. wete
hoort. Lechreend.

Waarom ontstap?

○ Komt hoy voor h'
raad v. beroep?

bevean verplaatst van

Wt naar Baarn. Feooye,

is te veel gedraagen, daar is slaep.
pallen. Vreemde velt
van ontscap.

v Pijpel Netwerken en CO

met slot brief cetera
wanneer ik gesprek 20
bevestiging, wanneer nu 20
maal 20 tekenen/komen
ontslag speelt met
manoeuvre wij breuk
nu bij P.T.T.! bij de wet uit.